

Nepřijal-li však kupitel dodané zboží jako splnění, nemůže uplatňovati nároky ze správy (§ 932 obč. zák.), jež předpokládají — vadné ovšem — splnění smlouvy, nýbrž pouze práva podle čl. 355 obch. zák., jsou-li tu předpoklady prodlení na straně prodatelově. Žalovaný nemůže proto nyní vyvozovati nárok na přiměřenou slevu kupní ceny podle § 932 obč. zák., ježto v reklamacích vůbec nevykonal a také vykonati nemohl volbu ve smyslu řečeného ustanovení. Dodatečně ovšem zpracoval žalovaný, jak také v dovolání připouští, dodané zboží až na jednu třetinu, aniž postupitelka anebo žalobkyně přistoupila na jeho návrh povolití mu přiměřenou slevu, na níž činil převzetí zboží závislým. Upustil tedy od kladené podmínky a právem poukazují nižší soudy k tomu, že v další korespondenci opětně přislíbil zaplacení kupní ceny, aniž se již zmínil o vadnosti zboží neb o nějaké slevě, čímž projevil svůj souhlas a dodatečně schválení zboží (čl. 278 obch. zák.).

Čís. 15997.

Ustanovení § 1111 obč. zák. platí pro uplatňování náhrady za škody vzniklé protismluvním užíváním najatých místností nejen v těchto místnostech, nýbrž i v dalších částech pronajímatelova domu s nájemním objektem přímo sousedících.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1937, Rv I 2958/36.)

Žalovaná firma měla v domě patřícím několika spoluvlastníkům, mezi nimi i žalobkyni, od r. 1906 najato pět místností s příslušenstvím, a to k uměleckému leptání a malování skla. Najaté místnosti byly žalované odevzdány v řádném a bezvadném stavu. Nájemní poměr skončil dne 17. ledna 1934, kdy byly místnosti vyklizeny. Tvrdíc, že žalovaná pozdějším užíváním najatých místností též k broušení skla, při němž bylo potřebí mnoho vody, takže podlaha byla stále pokryta vodou, poškodila mimo najaté místnosti i místnosti sousedící s najatými místnostmi (souterrain), domáhala se žalobkyně mimo jiné také náhrady za poškození těchto sousedních místností v souterrainu. Proti dotčenému nároku namítla žalovaná, že je promlčen, ježto nebyl uplatňován do tří let (§ 1489 obč. zák.), neboť se žalobkyně dověděla o škodě již v roce 1931 a žalobu podala až 16. ledna 1935. Soud prvního st. l i c e, zjistiť, že škoda na právě dotčených místnostech činila 19.467 Kč, jež musila žalobkyně vynaložiti na opravu, přiznal jí i tuto částku. O d v o l a c í s o u d, vycházející z názoru, že uvedený nárok na náhradu škody je promlčen, zamítl i v této části žalobu na zaplacení 19.467 Kč s přísl.

Nejvyšší soud vyhověl co do uvedené částky dovolání žalobkyně.

D ů v o d y:

Žalobkyně se domáhá náhrady škody ve smyslu § 1111 obč. zák., a to škody, jež vznikla protismluvním užíváním po případě zneužíváním pronajatých místností. Škoda ta vznikla jednak přímo v pronajatých

místnostech samých, jednak v souterrainu, totiž v místnostech, nalézajících se přímo pod najatými místnostmi. Otázka je, zdali lze tento žalobní nárok s hlediska právního důvodu žalobního rozlišovati tak, jak to činí soud odvolací, totiž že podle ustanovení § 1111 obč. zák. lze uplatňovati jen škodu způsobenou v najatých místnostech samých a škodu způsobenou v souterrainu jen podle obecných ustanovení o náhradě škody. Podle zjištění nižších soudů veškerá tato škoda jak v najatých místnostech, tak v souterrainu vznikla protismluvním užíváním najatých místností žalovanou firmou, a má tudíž jeden a týž skutkový základ, neboť následky protismluvného jednání zasáhly tu nejen nájemní objekt sám ve vlastním slova smyslu, nýbrž i další část domu pronajimatelova s nájemním objektem přímo sousedící. Ale i jinak jsou jednotlivé místnosti, jež se nalézají v témže domě zvláště nad sebou, navzájem v tak úzké souvislosti, že se ani nemůže přesně vymeziti, pokud sahá jedna a kde začíná místnost druhá, zvláště jako je tomu v souzeném případě, kde podlaha najatých místností je zároveň stropem poškozených místností souterrainních. Strop ten resp. podlaha byly protismluvním jednáním žalované strany do té míry poškozeny, že musely býti v souterrainu provedeny práce zabezpečovací, aby právě žalovaná firma mohla nadále najatých místností užívatí. Jde tudíž jak co do najatých místností samých, tak i co do souterrainu jedině o nárok vyvírající z nájemního poměru, a jest tu v celém rozsahu užití ustanovení § 1111 obč. zák., a proto neposoudil odvolací soud věc po stránce právní správně, když při posuzování škody vzniklé v souterrainu nepřihlížel k ustanovení § 1111 obč. zák., posuzuje případ ten jedině s hlediska § 1489 obč. zák. Bylo proto co do částky 19.467 Kč dovození žalobkyně vyhověti.

Čís. 15998.

Výklad ustanovení §§ 11, 59 zák. č. 58/1906 ř. z. o společnostech s r. o., že povolení zápisu odštěpného závodu společnosti s r. o. přísluší soudu závodu odštěpného v tom směru, že tento soud je oprávněn zkoumati podle § 11 řeč. zák. i zákonnost opovědi odštěpného závodu a jejích příloh, nezakládá rekursního důvodu nezákonnosti.

Ani za účinnosti vlád. nař. č. 169/1933 Sb. z. a n. nesmějí společenstva v podobě jiného společenského útvaru provozovati podnikání odlišné od předmětu vlastního podnikání.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1937, R II 108/37.)

Rejstříkový soud zamítl žádost firmy »F.«, velkobchodní a výrobní společnosti s ručením omezeným v B., filiálka v M. O., o zápis odštěpného závodu v M. O. do obchodního rejstříku. Důvody: Uvedená společnost má toliko jediného společníka, a to M. svaz, společnost s r. o v B. Jedinými společníky této posledně jmenované firmy jsou pak toliko dvě společenstva, a to: »Ú. svaz, zapsané společenstvo s ručením omezeným v B.« a »Ú. jednota, zapsané společenstvo s ručením